

[Holstein.]

som paa en Side af denne Sag, som paa to Steder er omtalt i Kommissionsbetænkningen, men som Kommissionen med Rette har afvist som liggende uden for dens Kompetence. Det er Spørgsmaalet om Samarbejde med vort Naboland Sverige med Hensyn til vigtige Funktioner i Forsvaret, baade for det civile og det aktive Forsvar imod Luftangreb.

Det er nemlig ganske umuligt at forsvare Københavns Befolkning med aktivt og passivt Forsvar, hvis vi ikke er i Forstaaelse med vort Naboland om Mørkelægningstjenesten og Signaliseringstjenesten under Angreb. Hvis Sveriges Byer straalere af Lys, og hvis der fra svensk Side overhovedet ikke iværksættes nogen Signaliserings- eller Meldingstjeneste, som kan komme Danmark til gode, er det fuldkommen umuligt at forsvare Københavns Befolkning baade aktivt og passivt, saa er det spildt. Man kan godt organisere et passivt Forsvar som her, men det vil komme til at staa fuldkommen afmægtigt over for det, der er dets Opgave. Det tager under normale Forhold mellem 20 og 30 Minutter — med Medvind gaar det hurtigere —, at flyve fra Gedser til København. Kan der flyves over Sverige med Vejledning i svenske Byers Belysning og uden nogen Melde-tjeneste eller Advarsel eller Signalisering, kan vi have et Flyverbombardement ind over København af saa overraskende Karakter og Voldsomhed, at det er fuldkommen haabløst at værne sig baade aktivt og passivt derimod.

Og omvendt vil jeg sige, at det for Sveriges Forsvar, hvis vi tænker os, at Sverige forsvare sin Neutralitet mod en angribende Magt, er af største Interesse for Sverige at vide, at med Hensyn til Mørkelægning og Signalisering handles der paa dansk Side parallelt med de Foranstaltninger, der træffes fra Sveriges Side. Akkurat den samme Interesse, som Danmark har i Forstaaelse og Samarbejde om Neutralitetsforsvaret med Sverige, hvor det gælder Danmark, akkurat den tilsvarende Interesse har Sverige, hvor det er Sverige, som er ude for Neutralitetsangreb og Neutralitetsforsvar.

Derfor forstaaer jeg ikke, at et Samarbejde med Hensyn til det nordiske Neutralitetsforsvar, særlig mellem Sverige og Danmark, da dette Spørgsmaal var paa Tale i afvigte Vinter, og ledende Politikere i Sverige af alle Lejre og ledende militære Autoriteter i Sverige og Danmark alle var enige om Ønskeligheden af et saadant

Samarbejde, af den højtærede Statsminister og til Dels af hans socialdemokratiske Kollega blev afvist som Eventyrpolitik og Hasardpolitik. Nej, hvad der er eventyrligt og hasarderet, det er, ikke at ville tage disse Konsekvenser, ikke at ville søge et saadant Samarbejde, men afvise det og dermed udsætte sig for Følgerne af denne Forsømmelse. Det er hasarderet. Men at søge Forstaaelse om et virksomt Neutralitetsforsvar i Sverige og Danmark i fælles Interesse, det er saa sandelig ikke Eventyrpolitik, det er velbetænkt Statspolitik fra begge Landes Side.

Vi har i sin Tid haft væbnede Neutralitetsforbund med Sverige, det var i en Periode, som hører til dansk Histories smukkeste og stolteste. Er det Mening, med de verdenspolitiske Forhold, som nu ruller sig op, at vi nok skal have nordisk Forstaaelse og nordisk Neutralitetsforbund af en vis, ubestemt Beskaffenhed, men det skal være et værgeløst og ubeskyttet Neutralitetsforbund? Det ser ud, som om man virkelig inden for Regeringskredse nu, da Folkeforbundets Forudsætninger som universel Fredsinstitution er bristet og erstattes med en Alliancepolitik af den gamle Beskaffenhed, begynder at forstaa, at nu er det igen Neutralitetspolitikken, vi maa tilbage til. Men vil man da slet ikke drage Konsekvenserne af det, man meget rigtigt synes at have erkendt som faktiske Forhold og Kendsgerninger?

Der rejser sig her mange Spørgsmaal, som har den mest intime Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvad det civile Beskyttelsesværn, man her paataenker at organisere, i paakommende Tilfælde vil være værd. Jeg synes, det maa være de forsvarsvenlige Partiers selvskrevne Pligt at rejse det Spørgsmaal, jeg her har berørt, og som er uadskilleligt knyttet til Spørgsmaalet om, hvad dette Forslag, hvis det overhovedet føres ud i noget nævneværdigt Omfang, skal være værd, naar det skal staa sin Prøve.

Vi har for ikke længe siden hørt den højtærede Statsminister erklære med Hensyn til Grænseforsvaret i Jylland, at der var gjort en hel Del for at styrke Grænseforsvaret — det var i et Interview til „Sønderjyllands Socialdemokrat“, det ærede Medlem Hr. J. P. Niensens Blad, jeg tror, det var den 4. April, i hvert Fald var det i Begyndelsen af April Maaned. Den højtærede Statsminister gjorde gældende, at der allerede er gennemført en Del for at styrke dette Forsvar, men han erkendte, at der maatte gøres mere endnu. Men naar det er den højtærede Statsministers Grund-